

pedig majdnem-teljesen hallgat a krónika. Szabó László viszont a sajtónak a szuverén jogát hangoztatta, amellyel a saját szempontjából kiválogatja azt, amit érdekesnek és közölhetőnek tart. Az ügyvéd gyakran hallatlanul érdekesnek vél oly témákat, amelyek az újságíró számára mit sem jelentenek; viszont a sajtó munkása nem egyszer tartja rendkívül érdekesnek a közönség számára azt, ami szigorúan vett jogi értelemben vajmi érdektelen.

Az ügyvédi reklámozás kérdésében Szabó professzornak az a véleménye, hogy a sajtónak joga, de kötelessége is megemlíteni a szereplő ügyvéd nevét akkor és ott, amikor és ahol valamely eseményről és ügyről beszámolva, az illető ügyvédnek ez ügyvel kapcsolatban szerepe volt. Teller Miksa is meglehetősen szabadelvű felfogást vallott e kérdésben: míg az ankét vitafelzólalói — dr. Vámbéry Rusztem, dr. Szőke Sándor, dr. Berend Béla, dr. Vas Imre, dr. Leopold Elemér — nézetei e kérdésben megoszlottak. Voltak, akik hangoztatták, hogy különösen a védelemnek gyakran igen nagy jelentőségű érdeke fűződik ahhoz, hogy a nagyközönség megtudja, ki a védő, akinél tehát például a védő tanúk jelntkezhetnek stb.; rámutattak arra is, hogy a reklámnak egyéb módjai (címeiket fitogtató telefonkönyvbejegyzés, cím tábla stb.) megengettek lévén, miért ne értesülhessen a közönség arról, hogy egyik vagy másik ügyvéd mily sikereket ért el. Ezzel szemben a felszólalók egyike-másika rámutatott arra a kevésbé esztetikus összműködésre, ami az informáló ügyvéd és a hálás riporter közt fennáll s aninek eredményeképp egy-egy ügyvéd nevével tulontul sokat találkozhatunk a lapok hasábjain és hivatkoztak az osztrák példára, ahol a kamara eltiltotta az ügyvédek mindenemű sajtóinformálástól; igaz, hogy ez a határozat csak papíron maradt.

Az ankét e sorok írásakor még nem fejeződött be; a téma igen érdekes és praktikus. Azt hisszük a magunk részéről, hogy ha nem is mehetünk oly messzire, mint ahogy azt a balatonfüredi ügyvédkongresszuson Wolf Ernő javasolta, hogy t. i. az ügyvéd nevének az újságokban szerepelni egyáltalán ne legyen szabad: mindamellett nagyon üdvös lenne, ha a kirivó és minden jóízű ember szemét sértő, valóban reklámizü harsonázásnak a leghatékonyabban elejét tudná venni a fegyvbui hatóság. Ez utóbbinak saját megítélése szerint, valóban jury módjára kell a konkrét eseteket elbíralnia.

F. P.

*

Dr. Nagy Dezső Bálint előadása Pécsen. Az Országos Ügyvédszövetség pécsi osztályának meghívására dr. Nagy Dezső Bálint f. évi január 11-én előadást tartott *A törvénykezési illetékek néhány kérdéséről, különös tekintettel a jelzőjoggal kapcsolatos illetékekere* címűen.

Az előadás keretében az előadó a törvénykezési illetékek körében még mindig vitás és megoldásra váró kérdéseket ismertette. Kifejtette, hogy a törvénykezési illetékekről szóló törvény alapján nem dönthető el teljes határozottsággal, hogy viszontkereset esetében, ha a viszontkereset összege a kereseti összegnél nagyobb, a jegyzőkönyvi illetéket ki tartozik leróni: a felperes avagy a viszontkereseti alperes. A különiratok illetékezése körül minduntalan megismétlődő kontroverziák elosztása céljából a polgári perrendtartás alapján mutatta ki, hogy mely esetben tekintendő különiratnak a nevezett beadvány s mikor a magasabb illeték alá eső előkészítő iratnak. A részperköltségben marasztaló ítéletek ítéleti illetékének megosztása tekintetében rámutatott arra, hogy a törvény idevonakozóan intézkedő 55. §-a alkalmazhatatlan s részletesen ismertette a megoldást kereső közgazgatási bírósági gyakorlatot. Még több idetartozó vitás kérdés megbeszélése után az előadó áttért a jelzálogjoggal kapcsolatos illetékek tárgyában kibocsátott 1500/19929. P. M. sz. rendelet ismertetésére, minek keretében különösen két dologra tértek ki. Ezek közül az egyik a biztosítéki és keretbiztosítéki jelzálogjogot megalapító okiratok és az ezekre vonatkozó törlési engedélyek illetéke, a másik pedig a telekkönyvi beadványok illetékének újabb megállapítása. Ez utóbbit illetőleg rámutatott az előadó arra, hogy a minisztérium a rendeletnek ezt a részét az 1923:XXXII. és 1927:V. t.-c.-ekben foglalt felhatalmazásnak a keretét többek között azzal a körlátozással szűkítette, hogy a kibocsátandó rendeletekben a jelenleginél vagy a háboru előttinél magasabb mérvben az illeték mértékét megállapítani nem szabad. Ezzel szemben azonban a rendelet skálája ezt a keretet a magasabb illeték-alapoknál átlépi.

A különösen ügyvédi szempontból nagy gyakorlati értékkel bíró előadást a megjelentek élénk tetszéssel fogadták,

Most jelent meg

VASUTI FUVARÓZÁSI JOG

II.-ik javított és bővített kiadása.

Dr. VARANNAI ISTVÁN közreműködésével

írta:

Dr. BAUMGARTEN NÁNDOR egyet. nyilv. rendk. tanár

Bolti ára 15.— pengő.